

Gozdarskemu vestniku "s kravato" in "po prepihu" na pot

Najprej malo kesanja! Čeprav sem naročnik Vestnika še iz časov študija—kmalu bo 40 let od tega, mi še nikoli ni prišlo na misel, da bi ga morda kdaj odpovedal.

Res je, da tudi meni vsebina posamezne številke ni vedno v celoti zanimiva, aktualna in je včasih preveč strokovno napisana. Včasih preberem članek ali dva, mnogokrat nobenega; ker si ne vzamem časa, ker se mi ne ljubi, ali pa ga kar pozabim. Toda vse številke imam lepo spravljene in marsikdaj preberem kakšen članek, ki je bil objavljen pred večimi leti.

Ob branju rezultatov ankete naročnikov Vestnika je tudi mene malo zapekla vest, tudi jaz je nisem izpolnil in odposlal. Izmed vsega pa mi je padel v oči podatek, da je kar 20 anketirancev (ali 35 % od 56 prispelih) predlagalo gozdarskemu praktiku bolj prijazen vestnik. Kdo so ti gozdarski praktiki? To je danes armada (verjetno nekaj sto) revirnih gozdarjev na ZGS in še nekaj (verjetno blizu sto) gozdarjev v gozdarskih podjetjih. Nič kolikokrat smo se na gozdnem obratu pogovarjali o vsebini Vestnika in pripombe, da je vsebina večkrat na previsokem nivoju in da je premalo (skoraj nič) člankov iz vsakdanje prakse na terenu, so bile pogoste.

Nikoli v preteklosti (v okviru gozdarskih društev ali naše Zveze inženirjev in tehnikov ali na bivših velikih GG-jih) se nismo znali dogovoriti in določiti osebe, ki ji pisanje lepo teče, da bi imel Vestnik na terenu stalne dopisnike. Toda to pomanjkljivost lahko še vedno popravimo.

Prebral sem tudi anketo, koliko študentov je (ni!) naročenih na Gozdarski Vestnik. Kar stopetdeset študentov gozdarstva ni naročenih nanj, sto bodočih gozdarjev pa revija sploh ne zanima. Ali je to sploh mogoče in res? Veste, kako smo se moji kolegi in jaz naročili na Vestnik? Tako je bilo. Pokojni profesor Zdravko Turk, ki je v tistih časih predaval predmet "Izkoriščanje gozdov", je na svoje predavanje prinesel nekaj izvodov Vestnika, nam študentom povedal, da je to edina slovenska gozdarska revija in da je prav, da se na to revijo naročimo. Študentje smo ga poslušali ter se nanj naročili. Dostikrat smo morali za izpit prebrati v Gozdarskem vestniku kakšen strokovni članek. Kako pa je danes s tem na gozdarski fakulteti, ne vem.

Bralce bi morda tudi zanimalo, kakšna je danes naklada Vestnika. V letošnji prvi številki, na strani 51, je kolega Perko zapisal, da je bila naklada v letih 1972/73 samo 1.000 izvodov. Zanimivo bi bilo izvedeti, kdo so še danes naročniki (pa ne poimensko) in kakšna je struktura naročnikov.

In čisto na koncu: menim, da je "prepih" Vestnika uspel. Zanimiva je tudi Vestnikova nova obleka "s kravato" v letošnjem letu; prava mala revolucija v gozdarskem tisku.

Morda bo uredništvo Vestnika prisluhnilo mojim pripombam in kaj od predlaganega upoštevalo. In še vprašanje: bi bil velik greh, če bi v eni izmed prihodnjih številki objavil vse veljavne gozdarske predpise (brez Zakona o gozdovih) od naše osamosvojitve sem?

Branko Štampar

Uspešnost novega sistema gospodarjenja z gozdovi v Sloveniji - odmev na odmev

Presenetil me je način odgovora mag. Šinka v prejšnji številki Gozdarskega vestnika (1998/3) v rubriki "Stališča in odmevi", naslovljen enako kot moj izvorni članek v 2. številki (GozdV 1998/2), ki je predmet kritike. V smislu odmevov na svoj članek sem namreč pričakoval vse kaj drugega (npr. vsebinsko razpravo s konkretnimi (proti)argumenti oziroma stališči) kot pa tovrstno, bolj ali manj "larpurlartistično" strokovno kritiko, na katero ne bi kazalo niti odgovarjati, če se-

veda ne bi temeljila tudi na "vrednostnih" ocenah in sodbah - na podlagi "argumentov", ki so po svoji naravi daleč od strokovnosti in objektivnosti. Zato sem kot strokovnjak z bogatimi izkušnjami (kot sooblikovalec) na področju sistema v gozdarstvu pa tudi kot človek z izoblikovanim "sistemom" strokovnih vrednot (mimogrede: podobnega imajo številni kolegi "Mlinškove šole sonaravnega gospodarjenja z gozdovi") prisiljen k temu odgovoru.